

БЕЛАРУСЬ БЫЛА І БУДЗЕ СОВЕЦКАЙ!

Пролетары ўсіх краін, еднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

СОВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 42 (7372)

ПЯТНІЦА, 1 МАЯ

1942 г.

НЯХАЙ ЖЫВЕ 1-е МАЯ—ДЗЕНЬ АГЛЯДУ БАЯВЫХ СІЛ РАБОЧАГА КЛАСА! ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАІН, ЕДНАЙЦЕСЯ ДЛЯ БАРАЦЬБЫ СУПРОЦЬ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАУ!

(З лозунгаў ЦК ВКП(б) да 1 Мая 1942 г.)

БРАТЫ БЕЛАРУСЫ! ДАРАГІЯ ТАВАРЫШЫ!

Рабочыя і работніцы, сяляне і сялянкі, работнікі інтэлігентнай працы, якія змагаюць пад ярмом фашысцкіх захопнікаў, мужныя партызаны і партызанкі, якія вядуць знішчальную барацьбу з ненавісным ворагам, сыны беларускага народа, якія гераічна змагаюцца ў радах доблеснай Чырвонай Арміі і якія ў глыбі нашай вялікай краіны на прадпрыемствах, у лабараторыях і інстытутах куюць смяртэльную для ворагаў зброю!

У дзень 1 Мая — дзень агляду баявых сіл рабочага класа Совет Народных Камісараў Беларускай ССР, Прэзідыум Вярхоўнага Совета Беларускай ССР і Цэнтральны Камітэт Комуністычнай Партыі (большэвікоў) Беларусі шлюць вам брацкае баявое прывітанне.

Дзень 1 Мая 1942 года народы ўсяго свету сустракаюць ва ўмовах самай жорсткай вайны, навізанай свету людэдам Гітлерам.

Совецкі народ дзень 1 Мая 1942 года сустракае ва ўмовах айчыннай, вызваленчай вайны, у жорсткай барацьбе з нямецкімі, фінскімі, румынскімі і іншымі захопнікамі свяшчэннай савецкай зямлі.

Беларускі народ гэты дзень адзначае ў цяжкіх крывавых умовах нямецкай акупацыі. Ужо больш 10 месяцаў, як лютуюць у Беларусі орды нямецкіх людэдаў. Няма межаў, няма меры злачынствам гітлераўскіх бандытаў, якія імкнуцца зламаць супраціўленне свабодалюбівага беларускага народа і ператварыць яго ў нявольнікаў нямецкіх памешчыкаў і баронаў.

Ворагу часова ўдалося акупіраваць Савецкую Беларусь, але ніякі тэрор не запалохае і не спыніць беларускага народа ў яго бясплёмнай барацьбе з заклятым ворагам. Беларускі народ бесперапынна ўзмацняе барацьбу з нямецкімі акупантамі. У дзень 1 Мая ён з новай сілай абвешчыць: «Смерць нямецкім акупантам», і яшчэ раз паклянецца не шкадаваць сваіх сіл і жыцця для разгрому ненавіснага ворага.

Адважныя савецкія партызаны і партызанкі са зброяй у руках адзначаць свята 1 Мая яшчэ больш магутнымі ўдарамі па ворагу.

Сыны беларускага народа, якія знаходзяцца ў радах доблеснай Чырвонай Арміі, яшчэ мацней будуць граміць нямецкіх захопнікаў.

Рабочыя і служачыя эвакуіраваных углыб краіны прадпрыемстваў у дзень 1 Мая ў дзесяць разоў павялічаць выпуск зброі для хутчэйшага разгрому нямецкіх акупантаў.

Таварышы! Да дня 1 Мая 1942 г. савецкі народ прыходзіць моцным і загартаваным у барацьбе. Наша доблесная Чырвоная Армія пад кіраўніцтвам вялікага Сталіна нанесла буйныя паражэнні войскам ворага. Яна з кожным днём вызваляе ўсё новыя і новыя гарады і сёлы ад фашысцкіх забойцаў і грабежнікаў і нястрымна рухаецца на захад. Перадавыя часці Чырвонай Арміі ўжо знаходзяцца і дзейнічаюць на тэрыторыі Беларусі.

Надышоў час грознай расплаты з ворагам. 1942 год павінен стаць годам поўнага вызвалення нашай радзімы ад ворага.

Сыны і дачкі беларускага народа! Падвойвайце і патройвайце сілы для разгрому ворага!

Партызаны і партызанкі! Мацней удары па ворагу! Узнімайце народнае паўстанне ў тылу нямецкіх захопнікаў.

Блізак дзень, калі гераічная Чырвоная Армія, якой кіруе мудры палкаводзец таварыш СТАЛІН, прагоніць нямецкіх захопнікаў, вызваліць Савецкую Беларусь. Не далёк той час, калі зноў будзе развівацца чырвоны сцяг над нашай зямлёй.

Усе нашы сілы аддадзім на канчатковы разгром крывавага фашызма!

Няхай жыве 1 Мая — дзень агляду баявых сіл рабочага класа!

Няхай жыве слаўны беларускі народ, які ў дружбе з народамі Савецкага Саюза вядзе вызваленчую вайну супроць нямецкіх акупантаў!

Няхай жывуць слаўныя сыны беларускага народа — воіны Чырвонай Арміі!

Няхай жывуць адважныя беларускія партызаны і партызанкі!

Няхай жыве партыя Леніна—Сталіна і яе вялікі правадыр і вялікі палкаводзец таварыш Сталін!

Старшыня Совета Народных Камісараў Беларускай ССР

І. БЫЛІНСКІ.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета Беларускай ССР

Н. НАТАЛЕВІЧ.

Сакратар Цэнтральнага Камітэта Комуністычнай Партыі

(большэвікоў) Беларусі П. КАЛІНІН.

НЕ ДАЛЁК ТОЙ ДЗЕНЬ, КАЛІ ЧЫРВОНАЯ АРМІЯ СВАІМ МАГУТНЫМ УДАРАМ АДКІНЕ АЗВЯРЭЛЫХ ВОРАГАУ АД ЛЕНІНГРАДА, АЧЫСЦІЦЬ АД ІХ ГАРАДЫ І СЁЛЫ БЕЛАРУСІ І УКРАІНЫ, ЛІТВЫ І ЛАТВІ, ЭСТОНІ І КАРЭЛІ, ВЫЗВАЛІЦЬ СОВЕЦКІ КРЫМ, І НА УСЕЙ СОВЕЦКАЙ ЗЯМЛІ ЗНОЎ БУДУЦЬ ПЕРАМОЖНА УЗНАМАЦА ЧЫРВОНЫЯ СЦЯГІ.

І. СТАЛІН.

ПЕРШАЕ МАЯ—СВЯТА БАРАЦЬБЫ

Родны наш беларускі народ! Увесь савецкі народ сёння адзначае вялікае гістарычнае свята барацьбы — 1 Мая.

Кожны год у гэты знамянальны дзень беларускі народ, як і ўсе народы нашай краіны, выходзіў пад чырвонымі сцягамі партыі Леніна—Сталіна, каб шчыра падзякаваць маці-радзіме — Савецкаму Саюзу за нацыянальную дзяржаўнасць, атрыманую з рук партыі большэвікоў, за свабоду, за шчаслівае і радаснае жыццё.

Браты і сёстры — беларусы! На нашых вачах квітнела наша Беларусь. Яна была перадавой індустрыяльна-каліаснай рэспублікай. Наша поле красавала багатымі ўраджаямі, нашы заводы і фабрыкі выраблялі многа тавараў і прадуктаў. Наша моладзь вучылася ў беларускіх школах, тэхнікумах і інстытутах. Квітнела навука, культура, Вырасла свая інтэлігенцыя.

Шчасліва, свабодна і радасна жыў наш родны беларускі народ!

Але закліны вораг беларускага народа крывавы бандыт Гітлер не даў нам мірна жыць і працаваць. Чорная зграя ворагаў вераломна наляцела на нашу зямлю, сеючы смерць і спусташэнне. Ужо больш 10 месяцаў наш родны край ляжыць у руінах. Па ўсёй Беларусі чутны стогны замучаных людзей, енкі асірацелых дзяцей. Фашысцкія бандыты крывёю беларусаў залілі нашы палі, лясы, дарогі і рэкі. Нашы цудоўныя гарады і вёскі зруйнаваны і спалены, а на іх папалішчах узвышаюцца шыбеніцы, на якіх фашысты вешаюць нашых людзей. Няшчасце і гора вісіць над роднай беларускай зямлёй.

Але ніколі не пакарыць нямецкім акупантам наш гераічны, свабодалюбны беларускі народ, які са зброяй у руках у партызанскіх атрадах, на фронтах айчыннай вайны адстойвае сваю нацыянальную незалежнасць, сваю свабоду, сваё шчасце, сваю будучыню. Па гарадах і сёлах Беларусі разносіцца кліч:

— За волю, за родную зямлю — да зброі!

І тысячы верных сыноў беларускага народа бяруцца за зброю, каб знішчаць крывавых фашыстаў, каб дапамагчы Чырвонай Арміі вызваліць нашу зямлю. Беларускі народ упэўнен у тым, што Беларусь была і будзе савецкай!

У вялікі гістарычны дзень 1 Мая 1942 года ўсе, хто толькі можа, бярыце ў рукі зброю, узнімайцеся на ўсенародную партызанскую вайну, паднімайце паўстанні, ачышчайце беларускую зямлю ад нямецкіх акупантаў, аднаўляйце савецкую ўладу ў тылу ворага!

Ведайце, нашы родныя браты і сёстры! Наша гераічная Чырвоная Армія гоніць ворага на захад, а некаторыя яе злучэнні перайшлі ўжо граніцу Беларусі і пачалі вызваленне нашай роднай беларускай зямлі. Уступайце ў партызанскія атрады, дапамагайце Чырвонай Арміі граміць і знішчаць ворага.

Партызаны і партызанкі! Першамайскае свята кліча вас да помсты, да свяшчэннай нянавісці к гітлераўскім крывавым ордам. Разбурайце тылы ворага і яго камунікацыі. Няхай на кожным кроку нямецкіх акупантаў праследуе смерць і знішчэнне. Браты беларусы, паклянемся-ж перад чырвонымі першамайскімі сцягамі не выпусціць зброі да поўнага знішчэння нямецкіх акупантаў. Смерць за смерць! Кроў за кроў! Гэтыя словы партызанскай клятвы павінны стаць клятвай усяго беларускага народа.

БЛІЗАК ЧАС ВЫЗВАЛЕННЯ БЕЛАРУСІ!

Барацьбой народаў Савецкага Саюза супроць нямецка-фашысцкіх захопнікаў кіруе геній сучаснага чалавецтва — вялікі палкаводзец, вялікі воін Айчыннай вайны таварыш Сталін, А ДЗЕ СТАЛІН, ТАМ ПЕРАМОГА.

ПАРТЫЗАНЫ І ПАРТЫЗАНКІ! МАЦНЕЙ УДАРЫ ПА ВОРАГУ! УЗНІМАЙЦЕ НАРОДНЫЯ ПАЎСТАННІ Ў ТЫЛУ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ!

(З лозунгаў ЦК ВКП(б) да 1 Мая 1942 г.)

НАША ВЯСНА

Быў такі фрыц, які ўсю зіму вельмі чакаў вясны. Расказваў, хто яго бачыў, што на ім за зіму расплазілася вошай як на валацшым сабаку. Ён так і пражыў зіму як той сабака—залазіў начаваць дзе цяплей і цішэй, еў што траплялася выраваць у чалавека з рук. На яго шыі нарасла шышкамі кароста. Ён чухаўся, дэрся, ляскаў зубамі ад холаду і злосці, грэў у прасмердлых ануках звяслае абмарожанае вуха, брахаў на дзяцей і жанчын і дрыжаў перад грозным гаспадаром той зямлі, на якую прываложа—перад партызанам.

Ён вельмі спадзяваўся на вясну. Вясной ён думаў скінуць з сябе свой сабачы выгляд. Выгадаваўшыся на гітлераўскім сабачніку, ён прывык мець сабачую душу, а зверху меў падабенства да чалавека, і нават гладкага і франтаватага.

Была ў яго недзе там, у Германіі і сука, таксама франтаватая. Фрыц замучыў многа беларускіх дзяўчат і жанчын, падзіраў з іх шоўкавыя і шарсцяныя плаці і паслаў іх туды, к сабе. Выфранціўшыся ў прысланае плацце, фрыцава сяброўка ганарыста лічыла, што фрыц выконвае высокую нямецкую місію, на якую паслаў яго фюрэр—заваяваць для Германіі ўвесь свет і з усіх жанчын свету паздзіраць для яе адзежу.

І вось нарэшце прыйшла чаканая фрыцам вясна. Сышоў з зямлі снег, пад цёлым дажджом і ясным сонцам зазеленела першая трава і на ёй, чыстай і маладой, як пачварнае непатрэбства і паскуднае знявага вясне, вылез з-пад снегу спруцнелы фрыц. Прабіты чырвонаармейскай куляй яго сабачы чэрап ужо вышчарыў смяртэльныя сківіцы і груган ужо вырваў яго сквапныя вочы. Яго франтаватая хаўрусніца ходзіць у жалобе і раптам убачыла, што калі нагу душыць цесны чаравік, то ад шырыні акупіраванага мёртвым фрыцам свету ні карысці, ні ўцехі няма. Яна заняла, заскуголіла і раптам падумала пра тое, што круцячы свет пройдзеш, але назад не вернешся. І ў ёй ажыў чалавек, вытраўлены раней Гітлерам.

Не вернецца фрыц, і не паўстануць з магіль гитлераўскія дывізіі, і не прынясуць фюрэру перамогі! Ганс, які разам з фрыцам чакаў вясны і быў пры яго смерці, з сумам глядзіць на чужую яму беларускую вясновую траву, з жахам слухае гром савецкай артылерыі, дрыжыць перад тварам Чырвонай Арміі і думае пра тое, якая страшная для яго рэч—вясна на савецкай зямлі! Фюрэр гаворыць пра наступленне, а перад яго вачыма выскаляецца смертны фрыцаў чэрап.

Вясна! Май!

Чырвоная Армія ідзе на Беларусь! І хутка вясна беларускай прыроды ператворыцца ў вясну беларускага народа—у час поўнага вызвалення яго ад гітлераўскай погані, якая чакала вясны не дзеля чалавечай радасці, а дзеля сваіх сабачых выгад.

Наша вясна—пагібель падлым прышэльцам!

Наша вясна—нам радасць перамогі над імі!

Кузьма ЧОРНЫ.

Мы ідзем да цябе, Беларусь!

(ПІСЬМО З ДЗЕЮЧАЙ АРМІІ)

Гітлераўскія банды разграбілі і спалілі нашы родныя беларускія сёлы, мястэчкі, ператварылі ў руіны нашы любімыя гарады: Мінск, Гомель, Магілёў, Віцебск, Рагачоў і іншыя культурныя і прамысловыя цэнтры рэспублікі. Галад і смерць прынеслі нямецкія варвары з сваім «новым парадкам». Мы ніколі гэтага не забудзем, не даруем! Кожны з нас франтавоў-беларусаў нясе ў сваім сэрцы кіпучую нянавісць да ворага за разбураны край, за кроў нашых жонак, старыкоў, дзяцей, за зняслаўленую чэсць нашых дзяўчат... За ўсё мы адплацім гітлераўскім галаварэзам. Ніколі мы не згавым памяці сваіх бацькоў, дзядоў, прадзедаў, не выпусцім зброі з рук да таго часу, пакуль не знішчым нямецкіх акупантаў усіх да аднаго.

Мы, беларусы, разам з братамі сваімі, рускімі, украінцамі, грузінамі, казахамі, штодзённа, штогадзінна знішчаем сваімі артылерыйскімі залпамі фашысцкія дэзоты разам з тэхнікай і абшавешчымі фрыцамі. Мы ганарымся імёнамі Герояў Савецкага Саюза—беларусамі, якія праславілі радзіму і беларускі народ. Мы ў сэрцах пранясём і захаваем імёны слаўных герояў Гастэла, Даватара, Грыцаўца, Смалячкова, Палтаўскай, Луковінай, Бумажкова, Паўлоўскага, якія, не шкадуючы жыцця, змагаліся і змагаюцца за дарагую, любімую бацькаўшчыну.

Кожны з нас стараецца быць дастойным праслаўленых герояў і па іх прыкладу мужна, не ведаючы страху, змагацца з нямецкімі разбойнікамі. За паспяховае выкананне баявых задач многіх з нас прадставілі да ўрадавай узнагароды.

Верны сын беларускага народа маёр-ордэнаносец І. Хруцкі кіраваў агнём артылерыі пры абароне Масквы. У раёне Краснай Паляны, дзякуючы правільнай арганізацыі агня артылерыі і баявога парадку, праціўнік не змог прайсці праз нашы рубяжы. Таварыш Хруцкі сам хутка і ўмела выяўляе цэлі праціўніка і знішчае іх. Выдатна валодаючы майстэрствам бою, маёр Хруцкі забяспечыў прарыв дасканала ўмацаванага рубяжа праціўніка ў раёне вёскі Ч.

Старшы лейтэнант тав. А. Бубноў у раёне вёскі В. і Ч. знішчыў і падавіў тры артылерыйскія батарэі праціўніка, дзве асобныя гарматы, пяць ДЗОТ'аў. На полі бою асталося каля сотні фашысцкіх труп. Сваім меткім артылерыйскім агнём тав. Бубноў забяспечыў шлях нашай пяхоте наперад. За апошнія дні ён адбіў цэлы рад упорных контратак ворага, ушлаўшы поле трупамі нямецкіх салдат і афіцэраў. Нянавісць да ворага і шчырая любоў да радзімы, да мудрага палкаводца таварыша Сталіна дае нам сілу і мужнасць, вядзе нас на бой, на гераічныя подвигі. Мы і ўдзень, і ўночы, ломячы ўмацаванні ворага, перамаляем яго сілу і тэхніку, ідзем наперад, ідзем да роднай беларускай зямлі. Мы чуюм, як стогне ў ланцугах нямецкага рабства наш родны край, які кліча нас на вызваленне.

Некааторыя нашы злучэнні ўступілі ўжо на беларускую зямлю. Мы хутка ўзінем сцяг свабоды над табой, родная наша Беларусь!

ПА ДАРУЧЭННЮ ПАПІСАЛІ: Маёр—ХРУЦКІ, ст. палітрук—ДУБІНА, лейтэнант—ГАЛЕНЧЫК, палітрук—СІДАРОВІЧ, сержант—ЛІПНІЦКІ, лейтэнант—АЛЯКСАНДРАЎ, ст. лейтэнант—БУБНОЎ, чырвонаармеец—ІВАНОВ, ст. палітрук—АНТАНЮК, сержант—ЛУКАШЭНКА, тэхнік-інтэндант—САЛОМКА, падпалкоўнік—СТАРАСЦЕНКА, чырвонаармеец—КАРАНЕВІЧ, нам. палітрука—ПРЫЕМКА, капітан—РЫЖЫКАЎ, ст. палітрук—ПАЛЯКОЎ, ст. лейтэнант—ЛУНЕЎ, чырвонаармеец—ПЕПІК, чырвонаармеец—МАЦАЙКОВІЧ, сержант—ЯНОЎСКІ, капітан—КАРМАНОВСКІ, ст. батальёны камісар—ЗАСЫПКІН.

З КОЖНЫМ ДНЁМ ПАВЯЛІЧВАЕМ ВЫПУСК УЗБРАЕННЯ

(Пісьмо з беларускага эвакуіраванага завода)

Наш завод, вядомы ў Беларусі як адзін з вялікіх машынабудаўнічых заводаў—«Гомсельмаш»—цяпер у глыбокім тылу краіны бесперапынна—удзень і ўночы—куе грозную зброю для фронту. Мы вывезлі ўсё абсталяванне, усе сыравінныя запасы, і ў самы кароткі час аднавілі і пусцілі на поўную вытворчую магутнасць свой завод на новым месцы. Калі ліпенскі вытворчы план узяць за 100 проц., дык выпуск прадукцыі ў снежні павялічыўся ў 25 раз супроць даваеннага часу, а выпуск прадукцыі ў сакавіку ўзрос у 50 раз супроць даваеннага.

Цяпер, у час айчынных вайны, рабочыя, інжынеры, тэхнікі і кіраўнікі завода аддаюць усе свае сілы на разгром нямецкіх акупантаў. Мы ведаем, што ад нашай працы, ад павялічэння выпуску зброі залежыць поспех разгрому Гітлера. І таму напружана, не пакідаючы сваіх станкоў, пакуль не выканаюць задання, працуюць нашы стыханцаўцы. З кожным днём наш завод павялічвае выпуск грознага ўзбраення для фронту.

Урад высока ацаніў нашу работу. Ён узнагародзіў ордэнамі лепшых стыханцаўцаў

завода Нарбутовіча, Якушэнка, Майска, Котлікава, Шулякова. Гэта выклікала яшчэ большы ўздых. Свята Першага Мая наш завод сустракае перавыкананнем вытворчых заданняў. Многія стыханцаўцы працуюць адначасова на двух станках. Каваль Лосеў сістэматычна выконвае сваю норму на 250 проц., слёсар Парфененка—на 251, токарь Марозаў—на 246 проц. Калектыў нашага завода жыве адзіным імкненнем—хутчэй разграміць ненавіснага ворага.

Браты і сёстры—беларусы! Усе, хто пакутуе ў фашыскай няволі, сёння, у дзень нашага вялікага свята, у дзень брацтва і адзінаства, мы заклікаем вас—брыце ў рукі зброю, знішчайце подлых фашысцкіх захопнікаў. Чырвоная Армія ўжо ўступіла на нашу Беларусь. Яна нясе вам вызваленне. Дапамагайце ёй усім, чым можаце. А мы будзем выпускаць усе больш і больш узбраення, каб паскорыць час разгрому крыважэрных гітлераўскіх банд, поўнаасцю ачысціць ад іх нашу родную мілую беларускую зямлю.

(Прынята на агульным сходзе рабочых і служачых завода).

БОЙ ПАРТЫЗАН З НЕМЦАМІ

Было гэта ў канцы сакавіка. З вечара партызанам паведамілі, што па шляху да вёскі К. рухаецца карны атрад немцаў у 520 чалавек. Сілы карнага атрада ў пяць раз перавышалі сілы партызан. К таму-ж вораг быў узброены да зубоў.

Але партызаны і іх храбры камандзір таварыш Р. не разгубіліся. Уночы камандаванне атрада падрабязна распрацавала план прадстаячага бою, рашыўшы ўзяць ініцыятыву ў свае рукі. Звязаліся з партызанскім атрадам таварыша Д., які знаходзіўся ў суседнім сельсавеце.

Да раніцы ўсё было падрыхтавана. Кожны баец знаходзіўся на сваім месцы і з нецярпеннем чакаў з'яўлення немцаў.

Партызаны заляглі ў засадзе. Вось ужо зусім ясна відаць, як рухаецца калона. На саннях стаяць кулямёты, мінамёты і нават гармата.

У неба ўзвілася чырвоная ракета. Гэта быў дан сігнал да бою. З усіх бакоў партызанскай засады раздаліся выстралы, роўна і зычна застрачыў кулямёт, запрацавалі аўтаматы, мінамёты. Немцы ў паніцы замітусіліся, кінуліся ва ўсе бакі спалоханыя коні.

Агонь нарастаў з кожнай мінутай. Навокал падалі падкошаныя кулямі немцы. Удар партызан для фашыстаў настолькі быў нечаканым і моцным, што немцы на працягу доўгага часу не змаглі апамятацца і выкарыстаць сваю тэхніку. На саннях так і стаялі нерухома чатыры нямецкія мінамёты, гармата, два станкавыя і пяць ручных кулямётаў.

Толькі пад вечар, калі пачалі выходзіць боепрыпасы, партызаны пад прыкрыццём кулямётаў вышлі з бою. У гэтым баю немцы страцілі 115 чалавек забітымі і 169 цяжка раненымі.

Міхась БАРАШКАЎ.

Н-скі раён Беларусі. (Наш кар.)

ПАРТЫЗАНЫ ЗАХАПІЛІ ВАРОЖЫ ДЭСАНТ

Вялізарны самалёт са свастыкай на крыллях з'явіўся раніцою каля лесу, дзе быў размешчан партызанскі атрад. Назіральнік і сувязіст Сцяпан К., семнаццацігадовы баец-партызан, ні разу не бачыў такога самалёта і зразу меў яго прызначэнне толькі тады, калі ад самалёта пачалі адрывацца белыя парашуты.

Самалёт скінуў парашутыстаў і прыземліўся на ўзлесьсі, непадалёку ад партызанскага атрада. Аб усім гэтым К. раскажаў у атрадзе і партызаны падрыхтаваліся. Вораг сам улез у пастку.

—Трэба дзейнічаць хутка і храбра,—сказаў кіраўнік атрада, і партызаны адправіліся выконваць загад свайго камандзіра.

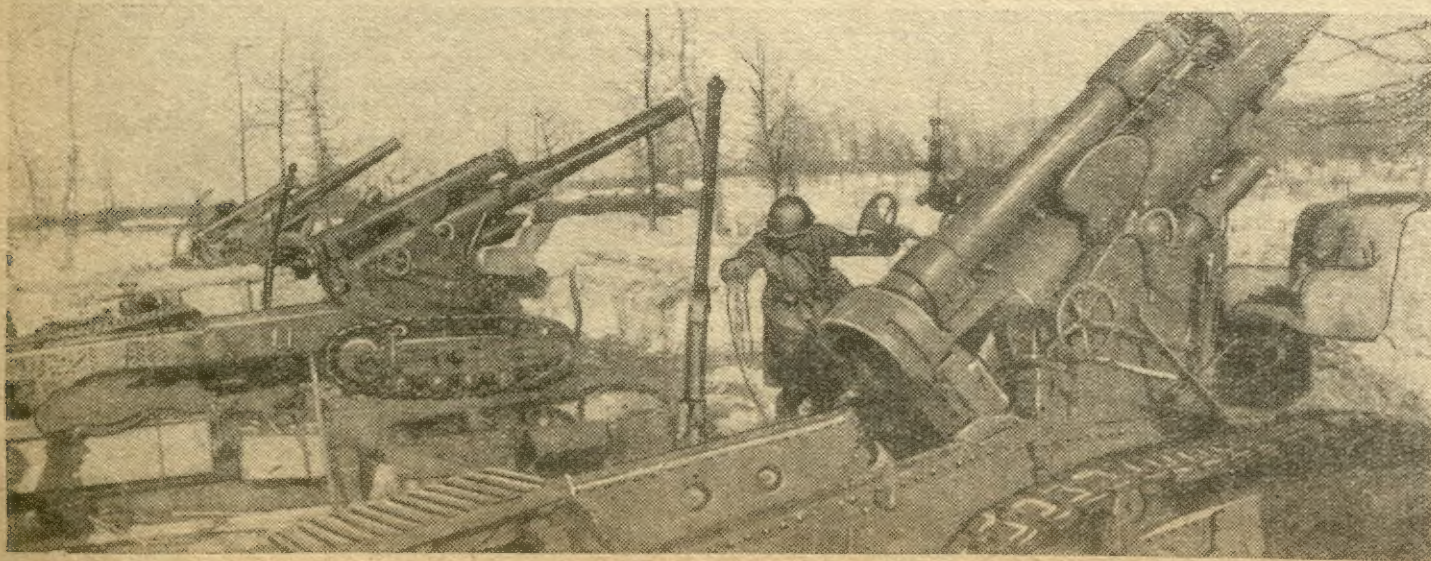
Юны партызан пайшоў у разведку. Яго паведамленні былі кароткімі і дакладнымі.

Бясшумна падышлі партызаны і акружылі дэсантнікаў. Налёт быў такім нечаканым, што варожыя дэсантнікі не паспелі апомніцца і вымушаны былі здацца ў палон са зброяй, з самалётам.

Праз дзень савецкі лётчык узяў трафейны самалёт у неба і даляцеў на свой баявы аэрадром.

Ефім САДОЎСКІ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ. (Наш кар.)

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ. На здымку: Батарэя савецкіх дальнабойных гармат на агнявой пазіцыі.